

2. ADMINISTRAZIOAREKIKO AUZIBIDEKO APELAZIOEN ARRISKUAK: ERABILTZAI-LEENTZAKO INFORMAZIOA HOBETZEKO ETA ADMINISTRAZIOAK KOSTU GISA ERREKLAMATZEN DITUEN PROFESIONALEN ORDAINSARIAK NEURTZEKO BEHARRA

1. Sarrera

Ohar egin nahi dugu gero eta ugariagoa bihurtzen ari den arazo baten gainean; zehazki, justiziako administrazioaren erabilztaileek erakunde honetan aurkeztutako erreklamazio jakin batzuetan. Pertsona horiek, administrazioarekiko auzibidean jarri zuten erreklamazioa atzera bota zutela ikusita, Justizia Auzitegi Nagusira jo dute. Gero, auzitegiak ezezko epaia eman eta bigarren instantziako kostuak erreklamaziogileen gain ezarri ditu. Kexu dira, alde batetik, administrazioaren defentsa juridikoaren ordainsari gisa jasanarazten dieten zenbatekoagatik. Kopuru horiek neurrigabeak direla uste dute, kexagileek berek erreklamatu duten kopuruaren arabera bakarrik kalkulatu dituztelako; bestetik, beren abokatuak kexu dira, haien aburuz, ez dietelako azaldu apelatuz gero, eta ezezko epaia jasoz gero, etor dakizkien ondorioak.

Ezin dugu baloratu halako kasuetan abokatuaren lana nolakoa izan den; haren lanak kode deontologikoarekiko duen egokitasuna lanbide elkargoen eskumena delako, soilik. Eta epaile batek bakarrik zehatz dezake zer nolako erantzukizun zibila izan dezakeen abokatuak halako kasuetan –konponbide arbitralak kanpo–. Era berean, kostuak auzitegiaren aurrean aurkaratzen badira, eta, auzitegiek zuzenbidearekin bat datorrela badiote –3/85 Legeko 13. artikuluaarekin bat–, guk ezin dugu eskurik hartu. Beraz, gure esku-hartzea ebazpenik ez dagoen kasuetan bakarrik bidera daiteke; baita zerga erreklamaterakoan akatsak egon badira ere. Horrek ez luke zorraren kopuru nagusia murriztuko, baina betearazpen bidean sortzen diren errekareruak eta berandutza interesak indargabetuko lituzke.

Hala ere, larrituta gaude disfuntzio beraren bi ildo ezberdintzat jotzen ditugun hauekin: batetik, lehenengo instantzian erreklamazioa atzera bota dioten pertsonen kopuruak gora egitea. Pertsona horiek duten egoera medikoa edo soziala larria izanda, administrazioa egin nahi dute horren erantzule, eta, zuzenbidearekin bat, erreklamazioa zentzuzkoa dena baino gehiago eskatzen diote. Ondorioz, apelatu egiten dute, baina bide hori antzua da, dela erreklamazioaren funtsagatik dela zenbatekoagatik. Bestalde, errekurtsioa atzera botatzeak, irabazi duen aldearen abokatuaren ordainsariak ordaintzea dakarrelako. Ordainsari hori zehazteko, administrazioak alde galtzaileak erreklamazioen zuzenbidearekin bat hartzeko joera dauka, kexagileari lezio ereduagarria emate aldera. Halako kasuetan egiten diren erreklamazioen kasu batzuetan zenbatekoak izugarriak izan daitezke, kontzeptu horrengatik eska daitezkeen kopuruak baloratzeko jurisprudentziak ezartzen dituen neurketa irizpiderik ez dagoelako; eta erreklamaziogilea horiei aurre ezin egin egon daiteke. Horrek nabarmenki okertzen du aurretik bizi zuen prekariotasun egoera.

Erakunde honetara heldu zaizkigun kasuen artean, kezka berezia dugu informazio egokia jaso ez dutenekin, abokatuak ez zirelako azaldu errekurtsioa atzera botatzeak kostuak bere

gain ezartzeak dakarrela. Informazio falta horrek bi kalte mota eragiten ditu: aurretik ezer ez zietenez azaldu, apelazioaren arriskua baloratzeko funtsezko judizio elementu baten falta izan zuten. Areago, epai irmoa eman ondoren ezer jakin gabe jarraitzen zutenean, ondorioz, zorraren berri jaso zutenerako hura aurkaratzeko berandu zen, eta lehenago ordaindu ez izanak interesak eragin zituen. Gainera, batzuetan, berandutzeak dezente handitzen du zenbateko nagusiaren kopurua.

Horregatik, administrazioari egindako erreklamazioa zuzenbidearekin bat datorren erabakitzea eta bide judizialean aurkaratu diren kostuak ezartzea epaitegiei dagokiela alde batera utzita; gure ustez, tartean diren eragile juridikoek alde aurretik arrazionaltasun irizpideak sartzen badituzte, lehenago joera biek elkarri elikatzea saihestuko lukete. Horrek justiziak zerbitzu hobea ematea eta erabiltzaileen onura ekarriko litzuke.

2. Apelazioaren bideragarritasunari eta arriskuei buruzko informazioa hobetzea

Aipatu dugun lehenengo joerak epaitegietan egiten diren erantzukizun zibilaren erreklamazioen ugaritzea ekarri du, kopuru aldetik zein zenbateko aldetik. Eta zenbatekoak, duela gutxi arte, AEBetako kultura juridikoetakoak ematen zuten -baliteke neurri batean horren eragina izatea-. Gainera, bizi dugun krisi ekonomikoak egoera larritzen du. Izan ere, administrazio publikoak ez ezik, enpresetako profesionalek eta goi kargudunek erreklamazio gehiago jasotzen ari dira, kudeaketa akatsengatik. Erreklamazioak beren bezeroek, enpresak berak, akziodunek, hartzekodun sozialek edo langileek egiten dituzte. Ondorioz, Espainiako aseguruaren sektoreak mota horretako polizen % 30eko igoera izan du azken urtean, hala adierazi baitzuten hedabideetan urrian.

Ondare erantzukizuneko erreklamazioak administrazioaren aurka egiten direnean, hemen aipatu ditugun arrazoiez gain, nahi berriak agertzen hasi dira herritarrak, sustapeneko administrazio jardunak eskaini behar dizkien zerbitzu, aukera eta prestazioei dagokienez. Era berean, *indemnitatearen kultura* gero eta zabalduago dago; zehazki, medikuen jardun oke-rragatik gertatzen da gehien, nahiz eta hori ez den arrazoi bakarra.

Testuinguru horretan, gero eta ugariagoak dira muturreko egoeran dauden pertsonen kasuak (paralisia, baliaezintasuna, seme-alaba baten heriotza) non, horren eragilea administrazioaren jarduera edo gabezia bat delakoan, konfiantza guztia jartzen baitute profesional batengan, baldin eta harengandik kalte-ordainak lortzeko itxaropenak sortarazten badizkie, modu oso errealistan ez bada ere. Errealismo falta hori asmoaren funts faltagatik edo arrazoi horregatik eskatutako kopuruak eragin dezake. Izan ere, askotan, neurri gabeko kopuruak eskatzen dituzte. Errealismo falta egon liteke, halaber, abokatuak egoera zentzuzkoa dena baino urrunago joatea gomendatzen dionean bezeroari. Halakoetan, abokatuak ez diete bezeroei esaten apelazioaren erantzuna ezezkoa izanez gero zer arrisku dakarren. Aztertu ditugun hainbat kasu agerian utzi dute, ezezko epaia behin betiko bihurtu ondoren, abokatuak ez ziola ezer esan bezeroari. Eta jakinarazi bazion ere, era traketsen esan zion. Ondorioz, kexagileak ez zekien kostuak ordaintzera zigortu zutela, eta, areago, ez zekien

abokatuak ez ziola horren berri eman garaiz. Gerora, abokatuarengan jarritako konfiantzak kale egin ziela ikusitakoan, egoera latzean egoteaz gain, erreklamazio ekonomiko handia zutela jakin zuten. Erreklamazio hori hain zen handia epaitegietan aurkaratzeko modukoa zela, baina ordaintzeko eskatu zieten unean ezinezkoa zen halakorik egitea, ezta kopurua ordaintzea ere.

Argi dago deskribatu dugun abokatuen jarrera ez dela gehiengoarena. Guk dakigunez, gehienek lanak arduraz burutzen dituzte. Bestalde, jardun okerrekin diziplinako erantzunak eragiten dituzte abokatuen taldean, kode deontologikoaren aurkakoak direlako. *De facto*, hainbat espediente ireki dituzte azken urteetan, erreklamazio mota honetan espezializatuta dauden zenbait bulegori atxikitako abokatu batzuen aurka.

Hala ere, azkenaldian gomendio hau eragin duen kasua bezalako egoerak ugari direnez, uste dugu abokatuen elkargoek esfortzu gehigarria egitea zentzuzkoa litzatekeela; kasu hauetan apelaziora jotzeari dagokionez. Apelazioak bideragarriak diren profesionaltasunez aztertzeaz gain –abokatuen gehiengoak jarduten da zuzen–, bezeroak kostuak ordaintzeko zigorra bere gain hartu ahal izatearen jakitun dela ziurtatu beharko lukete, eta horrela adierazi beharko lukete egoki den enkargu orrian.

3. Kostu gisa jasanarazi daitezkeen ordainsarien zenbatekoa

Aipatu dugun bigarren ildoan erreklamazio mota honen ugartzearen aurrean administrazioak izan duen erreakzioari buruzkoa da. Eta erreakzio hori bigarren instantziako defentsa eta ordezkartza lanetan egondako gastuen kostuak kalkulatzeko moduan nabari da. Gure ustez, erreakzio hori bi arrazoik eragin dute:

- alde batetik, kontzeptu honengatik kargatzen diren zenbatekoak kontzeptua bezain neurrigabeak izan daitezke, kexagileak eskatutako kalte ordainaren portzentaje gisa soilik kalkulatu direnean. Adibidez, guk aztertu dugun apelazio kasu bateko abokatu eta prokuratzaile ordainsariaren kasua aipa genezake. Kasu hartan, defentsaren abokatuak ez zen gastu bat izan administrazioarentzat, defentsak bere kargu hartu baitzuten. Hala ere, Osakidetza 31.290,50 euro eskatu zizkion neska gazte bati. Neskari kirurgia egin zioten, istripu baten ondorioz, eta 1.200.000 euroko kalte ordaina eskatu zuen, albo-ondorio gisa paralisia geratu zitzaiolako.
- bestalde, kostuak erreklamatzeko sistematikoki bihurtu da, erreklamazioak eta beren kalte ordainaren zenbatekoa ugari diren unetik bertatik. Ez zen, ordea, halakorik gertatzen lehen.

Zentzuzkoa da, gure ustez, administrazioak bere abokatuen ordainsariak erreklamatzeari uko ez egitea, eta gehiegizko auziak saihestu nahi izatea. Izan ere, legearen helburua auziak gehiegikeria saihestea da, eta horretarako kostuak erreklamazio gileari kargatzen dizkio. Bestalde, ezin da arbuia justiziako administrazioaren erabiltzaileari dagokion erantzukizuna, bere abokatuari ematen diren ebazpenen eduki osoaren informazioa eman diezaion eskatzeari dagokionez. Eta hirugarren baten egoera juridikoa ezin da aztoratu, abokatuaren eta erreklamazio gilearen artean komunikaziorik ez dagoelako.

Horren guztiaren kaltetan izan gabe, eta ebazpen honen lehen puntuari jasotako kalteak eta arriskuak murrizte aldera, erreklamazio horietan arrazionaltasun elementuak sartzeak onurak ekar litzakeela uste dugu. Elementuen erreferentzia, kostuen aurkaratze prozeduretan, ordainsariari zer zenbateko jasana arazi daitekeen zehazteko jurisprudentziak jarraitzen dituen irizpideak izan behar dira. Honako hauek dira:

- Alde batetik, erreklamaturako kostuen arrazoizkotasuna kostuak ordaintzeko betebeharra ezartzen duen arauaren bi helburuek jartzen dute: gehiegizko auziak saihestea, eta azkenean auzitegiek onartutako defentsa eskubidearen gastuak ordaintzea.

“Debe señalarse que la condena en costas genera un crédito privilegiado del que es titular la parte contraria beneficiaria de la misma, que encuentra su razonabilidad en prevenir los resultados distorsionadores del entero sistema judicial que se derivan de una excesiva litigiosidad, así como en restituir a la parte contraria los gastos que, en menoscabo de la satisfacción de sus pretensiones, le ha ocasionado la defensa de sus derechos e intereses legítimos frente a quienes promuevan acciones o recursos legalmente merecedores del pago de las costas.” (Auto T.S. Sala III, 28-12-2000)

- Bestalde, lanbide elkargoak emandako jarraibideak -auziaren zenbatekoaren arabera portzentajea erabilita kalkulatu da abokatuaren ordainsaria- neurtu beharreko balioetako bat dira, abokatuaren minutak egokitze aldera. Era berean, bestelako elementuak hartu behar dira aintzat, eta Auzitegi Gorenak izendatuta, honakoak dira, oro har:

“Las normas establecidas por los Colegios de Abogados respecto de los honorarios de sus colegiados tienen un mero carácter de reglas de régimen interior orientadoras para éstos, en modo alguno vinculantes para los órganos jurisdiccionales ante los que se cuestione la determinación cuantitativa de los honorarios a percibir por los Abogados por su intervención en un determinado proceso, al no estar los mismos retribuidos por arancel alguno y corresponder a aquéllos su determinación en caso de discrepancia conforme al artículo 246.3 de la L.E.C. de 7 de enero de 2000...” (Auto T.S. Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 5ª, 3-10-2006, Recurso nº 8303/1997)

“Pero, si bien es cierto que la determinación de la corrección de las minutas de los Letrados, en caso de condena en costas, ha de acomodarse ciertamente a las normas orientadoras sobre la materia, sin embargo, también lo es que no pueden ajustarse a ellas de un modo tan absoluto que ponga en entredicho otros factores que han de ser igualmente ponderados: el carácter meramente indicativo de las citadas normas colegiales, las circunstancias concurrentes en el proceso en el que se hayan devengado, el trabajo y esfuerzo profesional realizado, la mayor o menor complejidad del asunto, el interés y la cuantía económica del mismo, el tiempo de trabajo que requirió su estudio, así como de los escritos

e informes efectuados, los resultados obtenidos y el alcance y efectos de éstos en el orden real práctico, entre otros” (Auto T.S. Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 5ª, 3-10-2006, Tasación de Costas nº 5896/1998)

Horri buruzko epaia eman zuen EAEko Auzitegi Nagusiak ere. Bertako administrazioarekiko auzien gelak irizpide berak erabiltzen ditu kostuen aurkaratzeari buruzko ebazpenetan (2008ko abenduaren 15eko 3. ataleko autoa, Ap. L98 574/04)

Ezin dugu ahaztu, kostuen erreklamazioa egiteko administrazioaren eginbide bat behar dela; eta, beraz, legepean egon behar duela. Horrek bi helbururako balio du: kostuak ordaindu behar dituen aldeari erreklamazio pribatua egiteko, eta, alde horrek bere kabuz ordaintzen ez badu, tasazioa egiteko –tasazioa idazkari judiziala egiten du, kostuak erreklamatzeko dituenak hala eskatzen badu, Prozedura Zibilaren Legeko 242.2. artikularekin bat–. Tasazioarekin bat, kobratu nahi diren gastuen egiaztagiri diren minutak eta fakturak aurkeztu beharko dira.

Legeak ezartzen duenez, erreklamazioa ukatu diotenari apelazioko kostuak ordaintzeko zigorra ezarriko zaio –epaitegiak kontraktorik esan ezean–. Administrazioarekiko auzien jurisdikzioaren legeko 139.2. artikulua hori bera dioen arren, ez dio kostuak elkargoko baremoak zentzu hertsian aplikatuta ezarri behar direnik, profesionalen ordainsariei dagokionez. Batzuetan, administrazioak kontrakoa ulertzen duela ematen du, baina artikulua horien edukia orientatzeko da, eta ez nahitaez aplikatu beharrekoa; eta, are gehiago, honakoa bezalako prozeduretan ibiltzen diren kopuruak bezalakoak badira.

Epaitegian aurkaratzeko aukeraren kaltetan izan gabe, gure ustez, administrazioa ezin da epaitegiek erabaki bat hartzearen zain egon, gero, irizpideak ezartzeko. Hasieratik, abokatuen ordainsari gisa erreklamatzeko diren kostu judizialak kalkulatzeko aipatu behar ditugun aipatutako irizpideak.

4. Araua neurtzeko irizpide gisa erabiltzearen bukaera

Elkargoek markatutako *petitumaren* arabera portzentajeen arabera lanbide ordainsariak kalkulatzeko, berdin da abokatuak ordainsariak ez jasotzea, defendatu duen administrazioaren funtzionarioa delako. Izan ere, halako kasuetan, profesional libre bati zegozkionak hartuko baitira kontutan. Hala ere, irizpide horren arabera gutxi gorabeherako kopurua topatutakoan, ikusi dugunez, jurisprudentziak ezartzen du bere arrazoizkotasuna aipatu dugun gainerako irizpideen arabera baloratu behar dela, kasuan kasu.

Kontu honen puntu nabarmena ez da irizpideak aplikatzearen emaitza auziaren kopuruak bakarrik aintzat hartuta lortuko litzatekeen kopuruaren ezberdina dela, hori ez baita kasu guztietan nahitaez gertatu. Kopurua irizpideak egoki eta osorik aplikatzearen ondorioz izatea da, hain zuzen; kostu gisa erreklamatzeko den kopurua edozein dela ere.

Ikusi dugunez, lehenengo irizpidea da Legeak duen helburua kostuak ordaintzeko kondera arautzen duenean. Beraz, defendatzen dugun neurketak zenbatekoaren beharrezkoa ekarriko balu ere, ez luke zentzurik edukiko administrazioak defendatu behar duen interes publikoa kalteturik suertatzen dela ulertzea, zeren interes hori ezin baita bereiztu abokatuaren ordainsaria errekurtsuaren alde galtzaileari ordainaraztea ahalbideratzen duen arauaren funtsetik. Aipatu dugun jurisprudentzian bikoitza da:

- a) Alde batetik, kalte-ordainak. Ordainak ezberdinak izango dira, defentsa administrazioaren berezko zerbitzu juridikoen eskutik izatearen edo kanpoko profesionalak kontratatzearen arabera. Lehenengo kasuan, defentsan aritu den profesionalak jasoko duen kopurua langile publiko gisa jasotzen duen soldata bera izango da. Beraz, gastu hori ez litzateke bere kargu ez hartzeko administrazioak jasanarazitakoa, administrazioak irabaz dezakeen kopurua baizik; prozesuak diru kutxa publikoetan eragin duen kostua alde batera utzita. Ondorioz, halako kasuetan erabakitzeko –hurbilpen bidez bada ere–, kostu gisa eskatutako kopurua zentzuzkoa bada, ezin dugu arbuia berez inoiz egon ez den gastu bat estaltzeko dela.
- b) Bestalde, auzi gehiegikeria prebenitzea: bistakoa den helburua. Horri dagokionez, argi utzi nahi dugu ez dugula zalantzan jarri administrazioak kostuak ordaintzeko zigorra duen aldeari erreklamatzeko. Gure nahia, aldiz, kostuak kalkulatzeko erabiltzen diren irizpideak epaitegietan kostu gisa erreklamatu diren kopuruak neurri-gabeak edo justifikazio gabeak diren baloratzeko erabiltzen diren berak izatea da. Jurisprudentziak irizpideok aplikatzeak ez dakar auzi gehiegikeriak prebenitzeko efektua lausotzea, ordenamendua arautzen duten justizia eta proportzionaltasun parametroekin egokitzea baizik. Beraz, ezin daiteke ulertu administrazioa interes publikoaren aurka ari dela; baldin eta –erreklamazio kopuruaren arabera kostuak gutxi gorabehera kalkulatu ondoren– administrazioak kopurua bere ekimen propioz parametroetara doitzen badu, guk defendatu bezala.

5. Abokatuak bigarren instantzian burututako jarduna

Egokitzapen hori baloratzeko aintzat hartzen diren jurisprudentziako gainerako irizpideak, minuta berak ordainduko duen lan profesionalak izandako zailtasunaren edo garrantziaren arabera da, ikusi dugunez. Gure gomendioak hizpide duen esparruan, erreferentziako bi puntuaren arteko kontrastearen arabera izango da aipatutakoa: alde batetik, administrazioaren abokatuak apelazio errekurtsuari aurre egiteko burututako jarduna, eta, bestetik, errekurtsua atzera bota eta kostuak nori kargatuko dizkion ebazpenaren erabaki arrazoia.

Irizpide horiei jarraiki, auziko kopuruaren arabera bakarrik kalkulatu diren ordainsariak murriztea zentzuzkoa litzateke; apelazioaren emaitza salak berak azaldu dituen ez onartze arrazoiengatik bada, alde irabazlearen abokatuaren lanagatik baino. Edo apelazioa, hasieratik, aurkatzeko bideragarritasun gutxikoa izan bada. Hala gertatu da aztertu dugun hainbat errekurtsotan. Errekurtsu horiek lehen instantzian egin ziren adituen probak berriro baloratzeko zuten helburu. Atzera botatzeko oinarria gai honetan legeak epaitegiari ematen dizkion aukeren urritasuna zen. Aukera horiek honakoak dira: instantziako epaitzagileak interpretazioko

logikako akatsak egin izana edo esperientziaren arauak jarraitu ez izana. Kasua hori ez denez, nahikoa da muga hori aipatzea salak lehen instantzian onartutako egintzen zerrenda ontzat emateko; eta horrek errekurtsoa atzera botatzea dakar.

Faktore honi dagokionez, arreta deitu nahi izateak ez du esan nahi EAEko herri-administrazioen zerbitzu juridikoez egiten duten lana gutxiesten dugula, administrazio horien lanak gure errespetu osoa merezi baitu. *De facto*, hori beren beregi alboratzen duen kasuetan ere, Auzitegi Gorenak bortizki murriztu ditu honako kasuetan: minutak kalkulatzeko orientabide gisa erabiltzen diren elkargoko portzentaje tauletan jasotako *petitum* oso altua aplikatu badira. Hala dio administrazioarekiko auzien salak 2006-10-3an egin zuen autoak (kostuak tasatzea 5896/1998 zk.). Alde irabazlearen abokatuak egin zuen lana goraiatu arren, egindako kostuen tasazioa zuzentzen du. Horrela, hasieran abokatuak pasatu zuen 48.650,30 €ko kopurua 6.000 €koa bihurtu zen bukaeran. Kopurua eskuratzeko, zituen bi bezeroei elkargoko baremoak aplikatu zizkien. Zentzu bereko argudioak eman zituen salak, egun horretan bertan eman zuen beste auto batean: kostuen tasatzea 3186/2001 zk. Auto horretan, 21.420 euroko minuta kopuru berera murriztu zuen.

6. Jurisprudentiako irizpideak eta administrazio ona

Azken batean, alde galtzaileari jasanarazi dakioken ordainsaria kalkulatzeko jurisprudentiak tasatutako kostuak justiziako irizpideekin egokitzea da asmoa. Irizpideak legean jasota daude, alor honetan gehiegikeria dagoen kasuetarako.

Arartekoak pertsonen eskubideak defendatzeko eginkizuna dauka, administrazio onaren parametroak irizpide. Horregatik parametro horiek sustatu behar ditugu gure eskumeneko administrazioetan, epaitegi batek halakorik ezartzearen zain egon gabe. Izan ere, neurketa irizpide horiek justiziako administrazioaren erabiltzaileen eskubideen eduki materiala uneoro konfiguratzeko laguntzen dute, egonkortuta dagoen jurisprudenzia ildoan osatzen dutelako. Aipatu ditugun eskubide horien arabera egokitu behar dute botere publikoek beren jarduna.

GOMENDIO OROKORRA

Azaldutako gogoetak ikusita, Legelarien Euskal Kontseiluari zuzendu nahi diogu gomendio hau. Horrela, hiru lurralde historikoetako elkargoen bidez, abokatuei helaraz diezaie administrazioaren ondare erantzukizuneko salaketak ugaritu direla. Egoera hala, beharrezkoa da bezeroek jakitea lehenengo instantziak atzera bota duen epailetan apelatuz gero gainera etor dakizkien arriskuak zein diren, bereziki kostuak jasanaraztearena. Jakinarazpen hori enkarguaren orrian jaso beharko da.

Era berean, EAEko administrazioei zuzendu nahi diegu gomendioa. Administrazioak berak bere defentsarako izan duen profesionalaren ordainsari gisa erreklamaturako kostuak jurisprudentiak kostuok zuzenbidearekin bat datozela baloratzeko ezartzen dituen irizpideak modu neurtuan aplikatzearen emaitza izatea, ebazpen honetan adierazitakoaren arabera.